

فرشاد مؤمنی خواستار برنامه برای اقتصاد ملی است

سخن روز شماره: ۵۳ (۲۵ مرداد ۱۳۹۷)

در مصاحبه‌ای که با فرشاد مؤمنی در کلمه (۲۱ مرداد ۹۷) انتشار یافت، اقتصاددان میهن دوست خواستار تنظیم یک برنامه برای اقتصاد ملی ایران است.

او در مصاحبه با این پرسش روبرو است که «به جای مشاور رئیس جمهور یا تیم اقتصادی» او، چه «نسخه ای برای اقتصاد می‌پیچد که عملیاتی باشد؟» «پیشنهاد کاربردی شما برای بازار ارز، انرژی و .. چیست؟»

استاد اقتصاد با هشیاری خطر افتادن به صحنه سوزن دوزی بی‌انتهای را دفع می‌کند و می‌گوید: «برای همه این بازارها نمی‌توان در بحثی کوتاه راه‌حل مطرح کرد!»

او با اشاره به تجربه ی دوران جنگ با عراق و تشریح درآمد ارزی کشور که بسیار نامساعدتر بود، نظر خود را که در کتاب اخیرش نیز طرح کرده است تکرار می‌کند و از آن به نتیجه‌گیری برای ضرورت داشتن یک برنامه جامع برای اقتصاد ملی می‌پردازد.

او مورد تأکید قرار می‌دهد: «وقتی که در سطح توسعه و در سطح کلان دچار اختلال و آسیب می‌شویم، .. اهداف اقتصاد خرد مانند بهینگی و کارایی ..» نیز قربانی می‌شود. مؤمنی با اشاره به تجربه دوران جنگ نقش «تولیدکنندگان و فرودستان را از منظر اقتصاد سیاسی به عنوان متحدان استراتژیک» دولت ملی برجسته می‌سازد و فقدان چنین وضعی را در دوران اقتصاد سیاسی «تعدیل ساختاری» علت اصلی نابسامانی و بحران حاکم ارزیابی می‌کند.

مصاحبه کننده با پرسش های بسیاری از اقتصاددان، مصاحبه را از هدفی که می‌توانست سازنده باشد دور می‌کند. بحث در مورد برنامه اقتصاد ملی کلان در تمام طول مصاحبه دیگر طرح نمی‌شود و به طریق اولی مورد توجه قرار نمی‌گیرد.

وظیفه‌ی این سطور پرداختن به پرسش‌ها و پاسخ‌های بسیار به جا به آن‌ها توسط مومنی نیست که اقتصاددان مطرح می‌سازد. علاقمندان می‌توانند با مراجعه به آدرس مصاحبه در پایان نوشتار با این پرسش‌ها و پاسخ‌ها آشنا شوند که چیزی نیست جز «سوزن دوزی بی انتها» (اط).

وظیفه‌ی این سطور دنبال کردن اندیشه‌ی به جا و شایسته استاد اقتصاددان است درباره ضرورت تنظیم یک برنامه اقتصاد ملی که در آن با توجه به شرایط و امکان‌ها مشخص‌کنونی، روند رشد و توسعه‌ای مردمی-دمکراتیک و ملی در ایران ممکن می‌گردد. انتظار طرح پرسش در این زمینه را نمی‌توان از طبقات حاکم و نمایندگان آن داشت. این وظیفه در برابر نیروهای ترقی‌خواه و میهن‌دوستی قرار دارد که با طرد اقتصاد سیاسی دیکته شده توسط امپریالیسم، بنا دارند روند شکوفایی اقتصادی-اجتماعی را برای ایران و مردمان آن ممکن سازند.

به این منظور وظیفه‌ای سنگین در برابر استادان اقتصاد و کارشناسان میهن‌دوست قرار دارد. باید شرایط بحثی وسیع و دمکراتیک را درباره‌ی برنامه اقتصادی برای دوران پس از گذار از دیکتاتوری ایجاد نمود. در این زمینه همه مسئول و متعهد اند.

حزب توده ایران بر ضرورت چنین کوشش جمعی باور دارد و آن را در مصوبات مختلف ارگان‌های خود مورد تأکید قرار داده است. برپایی یک جبهه متحد از همه‌ی نیروهای میهن‌دوست برای به ثمر رساندن این وظیفه‌ی تاریخی تردیدناپذیر است.

- چنین کوششی به نبرد امروز توده‌ها برای آینده‌ی بهتر مضمون قابل لمس و درک می‌بخشد؛

- برای مبارزه‌ی آن‌ها پرچمی افراشته ایجاد می‌کند؛

- خواست‌های مبارزان را جهت‌ی هدفمند و ترقی‌خواهانه می‌بخشد.

وجود چنین برنامه‌ی مشخص خطر انحراف‌های راست و چپ را تقلیل می‌دهد. از این طریق امکان سواستفاده امپریالیسم و سلطنت‌طلبان و

مجاهدین و دیگر مخالفان شکوفایی ملی- دمکراتیک ایران و بهبود زندگی و هستی همه ی خلق های ایرانی ساکن سرزمین کهن مان محدود و دفع می شود.

<https://www.kaleme.com/1397/05/21/klm-268233>